

[Inge Krogh]

Det er fastslået, at gælden skal have en sådan størrelse, at man må kunne forvente, at den konkursramte kan afdrage gælden inden for ca. 5 år.

Det har, som det er nævnt, været overvejet, at en sådan gældssanering også skulle finde sted, selv om vanskelighederne ikke har ført til konkurs, men der er åbenbart så store udgifter ved skifteretten, at man må se, hvordan tingene udvikler sig.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg vil gerne takke for den tilslutning, der har været til lovforslaget. Nogle ville gå længere, men jeg må bedømme denne førstebehandling sådan, at alle – med undtagelse af fru Inger Harms – har et ønske om, at vi skal vedtage en lovgivning.

Jeg synes, fru Inger Harms var meget streng i sine bemærkninger og måske helt havde overset, at jeg i min fremsættelsestale havde sagt, at jeg i princippet er af den opfattelse, at det kunne være ønskeligt, at en ordning med gældssanering kom til at omfatte tilfælde, hvor den pågældende skyldner ikke undergik konkursbehandling, og at jeg endvidere i slutningen af min fremsættelsestale siger, at vi har fundet det rigtigst, at ordningen foreløbig begrænses til tilfælde, hvor skyldneren har været undergivet konkursbehandling. Det undrer mig derfor noget, at dette at vedtage en lovgivning som et første skridt ad den vej, der var enighed om eller var stor tilslutning til, da vi sidst behandlede sagen her i salen, kan fremkalde modsigelser af den art, fru Inger Harms kom med.

Men jeg havde selvfølgelig ventet, at der ville komme modsigelse i retning af, at nogle ønskede at få gennemført hele ordningen med det samme. Derfor har jeg også omhyggeligt redegjort for grundene til, at jeg mener, det vil være forkert at tage det store skridt nu. Jeg kan henvise til bemærkningerne om, at efter vor bedømmelse vil det – som hr. Ole Espersen også nævnte – dreje sig om ca. 10.000 personer årlig, der vil interessere sig for at indgive anmodning om gældssanering. Det er klart, at det vil medføre et meget stort og omfattende arbejde, og når man skal indkalde samtlige kreditorer med henblik på etablering af en gældssanering, vil det medføre, at man kommer ud i et stærkt forbrug af ressourcer inden for skifteretterne.

Hertil kan man selvfølgelig sige, som nogle er tilbøjelige til: ja men så må man bare antage det nødvendige personale. Det er altså ikke regeringens opfattelse, at vi uden videre skal foretage udvidelser hverken på administrationsområdet eller i dette tilfælde på domstolsområdet, hvis man har indtryk af, at det kniber stærkt i forvejen, og de, som skulle påtage sig opgaven, skulle jo også gerne nå at uddannes dertil.

Jeg tror, ikke mindst hr. Ole Espersen erkender, at det kniber nu og har knebet længe med hensyn til berammelsestid og meget andet inden for domstolene. Derfor var hr. Ole Espersen også fremme med lovgivning på ét område, strafferetsområdet, med henblik på, at man kunne forenkle gangen inden for retsvæsenet. Jeg har tidligere fortalt her i folketinget, at vi forbereder andre måder, hvorpå man kan begrænse de alt for lange berammelsestider, vi har i øjeblikket. Der er noget selvmodsigende i, hvis man står i en situation, hvor man må erkende, at det ikke er tilfredsstillende, at domstolene ikke har den kapacitet, der er nødvendig for at klare det stærkt stigende antal sager, mere indviklede sager, der er tale om, at man så lægger en række nye opgaver ud.

Derfor har jeg altså valgt at fremsætte et forslag som et første skridt, et forslag, der går ud på, at vi gennemfører gældssaneringen i forbindelse med konkurstillfælde. Noget overskueligt, noget, der er til at gå i gang med, uden at det kræver en stærk udvidelse af personale eller af økonomien, som vi også tillader os at se på. Nogle af de bemærkninger, der faldt herom, gav indtryk af, at man fandt det forholdsvis underordnet, om det ville kræve nogle udgifter, men jeg mener altså ikke, at det er underordnet.

Med hensyn til lovforslagets indhold har jeg ikke mange bemærkninger. Jeg synes, at hr. Lawaetz særdeles rigtigt fremhævede den positive betydning, en sådan ordning kan have. Hr. Lawaetz nævnte, at der også kunne være tale om den negative side, at nogle ville foretrække en konkurs fremfor en gældssanering. Det kunne måske være tilfældet, hvis forslaget stod alene, men hvis det netop står som et første skridt på vejen til noget mere omfattende, så tror jeg ikke, at denne negative side vil gøre sig gældende.